

اسوهای برای زنان

پیامبر (ص)، در بازگشت از سفر، با شنیدن خبر تولد، سراسیمه به خانه علی علیه السلام می‌رود، نوزاد را در آغوش می‌گیرد و او را می‌بوسد، آن گاه نام زینب را که به معنای «زینت پدر» است برای او انتخاب می‌کند.

پیامبر (ص)، در بازگشت از سفر، با شنیدن خبر تولد، سراسیمه به خانه علی علیه السلام می‌رود، نوزاد را در آغوش می‌گیرد و او را می‌بوسد، آن گاه نام زینب را که به معنای «زینت پدر» است برای او انتخاب می‌کند. زینب در دوران عمر بابرکت و پرفراز و نشیب خود با سختی‌ها و رنج‌های زیادی مواجه می‌شود، از شهادت پدر و مادر، شهادت برادران و فرزندان و حوادث تلخی چون اسارت و... را به جان می‌خورد.

این سختی‌ها او را فردی صبور و بردبار می‌کند و نسب نبوی و تربیت علوی و لطف خداوندی از او فردی با خصوصیات و صفات برجسته می‌سازد، آن طوری که او را «عقیله بنی هاشم» می‌نامند.

به گواهی امام سجاد (ع) بی آن که آموزگاری داشته باشد؛ عالم و دانشمند بود. بخوبی از قرآن آموخته بود که هدف از آفرینش و خلقت انسان رسیدن به قله کمال بندگی است.

زینب (س) عبادت‌ها و نماز شب‌های پدر و مادر را از نزدیک دیده بود. او در کربلا شاهد بود که برادرش امام حسین علیه السلام در شب عاشورا از دشمن فرصت گرفت تا با خدا راز و نیاز کند.

زینب هم از عاشقان عبادت و شب زنده داران عاشق بود و هیچ مصیبتی او را از عبادت باز نداشت. در مسیر کوفه تا شام همه نمازهای واجب و مستحب را اقامه کرد و در بعضی منازل از شدت گرسنگی و ضعف، نشسته نماز می‌گزارد.

عفت و پاکدامنی، برانده ترین زینت زنان و گران قیمت ترین گوهر برای آنان است. زینب، درس عفت را بخوبی در مکتب پدر می‌آموزد، هنگامی که می‌خواهد به زیارت رسول خدا (ص) برود، شبانه از خانه بیرون می‌آید، در حالی که حسن (ع) در سمت راست او و حسین (ع) در سمت چپ او و امیرالمومنین (ع) پیش رویش راه می‌رفتند.

هنگامی که به مزار رسول خدا (ص) نزدیک می‌شود، علی (ع) جلو حرکت و نور چراغ را کم می‌کند. زینب حجاب و عفت خویش را حتی در سخت ترین شرایط به نمایش می‌گذارد. او در دوران اسارت و در حرکت از کربلا تا شام سخت بر عفت خویش پای می‌فشارد.

او در ولایتمداری سر آمد است. زینب علیها السلام بخوبی درس ولایتمداری را از مادر فرا گرفت و آن را به زیبایی در کربلا به عرصه ظهور می‌رساند.

بعد از شهادت مادر، روحیه بخش پدر و برادران است، در شهادت برادرش امام حسن (ع) نقش مهمی را برای تسلاي بازماندگان ایفا می‌کند.

او در حادثه کربلا پیوسته یاور غمدیدگان و پناه اسیران می‌شود، از قتلگاه تا پس کوچه های کوفه، از مجلس ابن زیاد تا ستمکده یزید، در همه جا فرشته نجات اسیران می‌شود.

در ایثار نیز گوی سبقت را از دیگران ربوده است. او برای حفظ جان دیگران، خطر را به جان می‌خورد و در تمام صحنه ها، دیگران را بر خود مقدم می‌دارد.

او در ماجرای کربلا حتی از سهمیه آب استفاده نمی‌کند و آن را نیز به کودکان می‌دهد. در بین راه کوفه و شام، با این که خود گرسنه و تشنه بود، ایثار را به بند کشیده و آن را شرمنده ساخت، غذایی را که به عنوان سهمیه و جیره می‌دادند، بین کودکان تقسیم می‌کند. او سختی‌ها و تازیانه ها را به جان می‌خرد و نمی‌گذارد بر بازوی کودکان اصابت کند.

زینب، بهره مند از شجاعت حیدری است. بر سر دشمن فریاد می‌زند، دشمن را توبیخ و تحقیر می‌کند و هراسی به دل راه نمی‌دهد. او از برق شمشیر قاتلان واهمه ندارد، در آن روز فراموش نشدنی، در میان آن همه شمشیر و آن همه کشته فریاد می‌زند که آیا در میان شما یک مسلمان نیست؟ در مقابل یزید و دهن کجی ها و بدزبانی های او، شجاعت حیدری را به نمایش می‌گذارد و وجدان خفته مردم را بیدار می‌کند.

زینب، بانویی است که هستی خود را در راه خدا و فرزندان عزیزتر از جان خود را در راه حضرت دوست تقدیم می‌کند. میلاد حضرتش و روز پرستار بر همگان مبارک باد.

محمد خامه یار - جام جم